

**Oświadczenie złożone
przez senatora Rafała Muchackiego
na 49. posiedzeniu Senatu
w dniu 18 lutego 2010 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego RP Krzysztofa Kwiatkowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Mianem stalkingu pod koniec lat osiemdziesiątych zaczęto określać nowe zjawisko społeczne: obsesyjne podążanie fanów za gwiazdami filmowymi. Obecnie dotyczy to nie tylko ludzi sławnych, ale coraz częściej stanowi poważny problem dla obywateli kraju.

W zakresie semantycznym tego pojęcia umieszcza się działanie polegające na złośliwym i powtarzającym się nagabywaniu, naprzykrzaniu się w sposób, który może wywołać u innej osoby poczucie zagrożenia. Jest to także zachowanie polegające na obsesyjnym śledzeniu, obserwowaniu innej osoby albo kontaktowaniu się z inną osobą wbrew jej woli, co w efekcie powoduje u niej strach o swoje zdrowie i życie.

W obecnym systemie prawnym nie ma przepisów obejmujących swoją dyspozycją całokształt zachowań określanych mianem stalkingu. Istniejąca regulacja prawna jedynie częściowo może być stosowana do określonych stanów faktycznych. Obowiązujące przepisy albo odnoszą pojęcie ofiary tylko do określonego kręgu osób (art. 207 k.k., ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie), albo stosunkowo wąsko wymieniają znamiona określające czynność sprawczą, jak w art. 191 k.k. (wyłącznie użycie przemocy oraz stosowanie gróźb karalnych) czy w art. 107 k.w. (działanie w celu dokuczenia innej osobie poprzez złośliwe wprowadzanie jej w błąd lub jej niepokojenie w inny złośliwy sposób).

Gdy ma się na uwadze wyrażoną w art. 31 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej gwarancję ochrony wolności człowieka, zasadne wydaje się rozważenie odpowiednich zmian prawnych w sposób kompleksowy regulujących zjawisko tak zwanego stalkingu.

Z wyrazami szacunku
Rafał Muchacki